

احمد بخشایش اردستانی:

بهبتر است لاریجانی برای ریاست جمهوری نامزد شود

یک تحلیلگر مسائل سیاسی در خصوص فضای سیاسی و سال انتخابات اظهار داشت: از نظر من اگر فرض را بر شرایط کنونی کشور بگذاریم، در شهرهای بزرگ مانند تهران، اصفهان، شیراز، تبریز، مشهد و... حداکثر شرکت کننده در انتخابات ۳۰ درصد است اما در شهرهای دیگر ممکن است مشارکت حتی تا ۹۰ درصد هم پیش برود زیرا مشارکت در شهرهای کوچک تابع مذهب، قومیت، ایل و این دست فاکتور هاست. احمد بخشایش اردستانی گفت: احتمالاً فضا به نفع چپ‌ها یا همان اصلاح طلبان و مستقین خواهد بود. اگر اصلاح طلبان بتوانند نامزدهای خود را وارد انتخابات کنند با توجه به وضعیت کنونی اقتصاد وضعیت بهتری نسبت به اصولگراها خواهند داشت، اما اگر فضا به سمتی برود که بررسی صلاحیت‌ها مانع از حضور نامزدهای آنها شود، خب طبیعی است شرایط طور دیگری پیش می‌رود، اما احساس من این است که با توجه به سخن رهبر انقلاب مبنی بر ضرورت مشارکت حداکثری آن هم ۹ ماه مانده به انتخابات، بررسی صلاحیت‌ها در این دوره به گونه‌ای است که نامزدهای جناح‌ها حضور داشته باشند تا مشارکت بالاتر برود. وی افزود: اکنون جامعه به دو قشر تقسیم شده‌اند؛ موافقان شرکت در انتخابات و مخالفان آن. حالا اصلاح طلبان باید تصمیم بگیرند که می‌خواهند با تحریم انتخابات نزدیک به اپوزسیون شوند یا با شرکت در انتخابات همچنان در داخل نظام فعالیت کنند. البته من تصور می‌کنم تحریم انتخابات در انتخابات مجلس اساساً معنی پیدا نمی‌کند زیرا همان طور که گفتیم در شهرهای کوچک مردم در انتخابات شرکت می‌کنند چون بیشتر خواسته‌ها منطقه‌ای است. از طرفی اکنون را نمی‌شود با انتخابات سال ۹۸ مقایسه کرد. در آن سال مردم تصور می‌کردند اصلاح طلبان امتحانشان را پس داده‌اند؛ به همین دلیل بخشی از آنها شرکت نکردند بخشی هم به اصولگرایان رأی دادند اما در این دوره به ویژه با لحاظ کردن وضعیت نابسامان اقتصادی شانس اصلاح طلبان بالا رفته است. بخشایش اردستانی تصریح کرد: آقای خاتمی هنوز هم تأثیرگذار است و می‌تواند با درخواست از مردم، مشارکت را بالاتر ببرد، اما درباره آقای لاریجانی؛ من فکر می‌کنم بهتر است آقای لاریجانی وارد انتخابات مجلس نشود زیرا سقف مجلس برای او پر شده است. او دوازده سال رئیس مجلس بوده و اکنون بهتر است خود را برای نامزدی در انتخابات ریاست جمهوری آماده کند.

وجود ایران به دلیل سیاست‌های خودکفایی که دنبال کرده مزیت‌های زیادی دارد. از جمله ایران می‌تواند به عربستان مواد غذایی و صنایعی که عربستان از کشورهای دیگر وارد می‌کند صادر کند. به همین دلیل تأثیر این توافق در ابعاد اقتصادی می‌تواند قابل توجه باشد. در میان متخصصان روابط بین‌الملل در چند سال اخیر اجماعی شکل گرفته است که جنگ اوکراین و ورود نیابتی پیمان ناتو به جنگ بر ضد روسیه، تحول در نظام بین‌المللی را تسریع کرد. این متخصصان بر این باورند که نظام یکجانبه‌گرایی غربی که پس از فروپاشی بلوک شرق و پایان جنگ سرد در دهه نود قرن گذشته بر جهان حاکم شد اکنون به دلایلی غروب خود را آغاز کرده است و یک نظام چند جانبه بین‌المللی جدید با ارزش‌های متفاوتی با محوریت چین، روسیه، ایران و هند در حال شکل‌گیری است. سیاست‌های اجتماعی مبتنی بر آزادی‌های فردی در غرب که به فروپاشی خانواده و پدیدار شدن ناهنجاری‌های اجتماعی انجامیده و نیز سیاست‌های اقتصادی که به رکود در فرآیند توسعه و افزایش سرسام‌آور بدهی‌ها رسیده، علت اصلی افول جوامع غربی شمرده می‌شود. در مقابل محور در حال صعود آسیایی به رغم اختلافات فرهنگی و اجتماعی اما بر ارزش‌های انسجام خانواده تأکید دارد و تقریباً از بیماری‌های غربی از جمله بدهی‌های کلان رنج نمی‌برد و رشد اقتصادی آن در چند سال اخیر بالاتر از میانگین جهانی است و استفاده مکرر آمریکا از ابزار تحریم بر ضد این کشورها، آنها را وادار ساخت تا ابزارهای همکاری مختلفی میان خود ایجاد کنند تا از این تحریم‌ها عبور کنند شکل‌گیری تشکلی‌هایی مانند اجلاس شانگهای و مجموعه بریکس اکنون در سایه تشدید تحریم‌ها و ضرورت‌های تکمیل ارکان نظام در حال شکل‌گیری رو به گسترش و نهادسازی است که قطعاً در آینده نزدیک به تکمیل ارکان این محور جدید آسیایی کمک خواهد کرد.

با توجه به شرایط موجود من افقی برای توافق ایران و آمریکا مشاهده نمی‌کنم. آنچه در شرایط کنونی رخ داده نوعی توافق نانوشته بین ایران و آمریکا در راستای کاهش تنش است. در این راستا در برخی زمینه اقدامات عملی بدون امضای هیچ‌گونه تعهدی صورت گرفته است. این توافق نانوشته نیز تازمانی که بایدن در قدرت حضور دارد ادامه خواهد داشت. کشورهای واسطه مانند عمان نیز در شکل‌گیری این توافق نانوشته نقش موثری داشته‌اند

از میانگین جهانی است و استفاده مکرر آمریکا از ابزار تحریم بر ضد این کشورها، آنها را وادار ساخت تا ابزارهای همکاری مختلفی میان خود ایجاد کنند تا از این تحریم‌ها عبور کنند شکل‌گیری تشکلی‌هایی مانند اجلاس شانگهای و مجموعه بریکس اکنون در سایه تشدید تحریم‌ها و ضرورت‌های تکمیل ارکان نظام در حال شکل‌گیری رو به گسترش و نهادسازی است که قطعاً در آینده نزدیک به تکمیل ارکان این محور جدید آسیایی کمک خواهد کرد.

با توجه به اخبار منتشر شده درباره احتمال توافق بین ایران و آمریکا نزدیکی ایران و عربستان چه تأثیری می‌تواند روی توافق احتمالی و همچنین احتمال برداشته شدن تحریم‌ها علیه ایران داشته باشد؟

با توجه به شرایط موجود من افقی برای توافق ایران و آمریکا مشاهده نمی‌کنم. آنچه در شرایط کنونی رخ داده نوعی توافق نانوشته بین ایران و آمریکا در راستای کاهش تنش است. در این راستا در برخی زمینه‌ها اقدامات عملی بدون امضای هیچ‌گونه تعهدی صورت گرفته است. این توافق نانوشته نیز تازمانی که بایدن در قدرت حضور دارد ادامه خواهد داشت. کشورهای واسطه مانند عمان نیز در شکل‌گیری این توافق نانوشته نقش موثری داشته‌اند. در روزهای اخیر برخی زندانیان آمریکایی آزاد شده‌اند و ایران همکاری‌های بیشتری با آژانس از خود نشان داده است. از سوی دیگر آمریکا مقداری از پول‌های بلوکه شده ایران را آزاد کرده است. تماس تلفنی نود دقیقه‌ای رئیس‌جمهور فرانسه نیز نشان می‌دهد که این احتمال وجود دارد که کشورهای اروپایی نقش موثری در این فرآیند ایفا کنند. اروپا از این توانایی برخوردار است که یک کانال مالی بپوشد برای ایران فراهم کند و در مقابل آمریکا تحریم‌های ثانویه را اعمال نکند. در عمل این نوع اقدامات تنش را کاهش می‌دهد. دلیل این تنش زدایی توسط آمریکا نیز این است که راهبردی که بایدن در عرصه سیاست خارجی خود تعریف کرده با اولویت چین و روسیه است و ایران جزو اولویت‌های سیاست خارجی آمریکا قرار ندارد.

حل خواهد شد. ایران و عربستان دو قدرت منطقه‌ای هستند و طبیعی است که نوعی رقابت بین دو کشور وجود داشته باشد با این وجود اگر ضرورت‌هایی برای همکاری وجود داشته باشد رقابت‌های موجود می‌تواند جای خود را به همکاری و همکاری بدهد. نظام تک قطبی در حال افول است و یک نظامی که صد در صد روشن نیست در حال شکل‌گیری است؛ بنابراین در چنین شرایطی همه کشورها سعی می‌کنند شرایط خودشان را از طریق گسترش روابط با یکدیگر، کم کردن تخصص‌ها و دشمنی‌ها مستحکم کنند. آنچه اتفاق افتاده نیازی است که عربستان را وادار به توافق با ایران کرده است. این در حالی است که ایران هم منافع برای برقراری این رابطه دارد، چراکه ادامه دشمنی هزینه خواهد داشت. البته رسیدن به تفاهم کنونی از خلأ پدید نیامده بلکه نتیجه اراده سیاسی و چندین دور گفت‌وگو در بغداد و مسقط در چند سال اخیر است و چین با نقل سیاسی خود موفق شد آن فرآیند را به نتیجه قطعی برساند. البته سیاست‌های جدید چند سال اخیر ریاض برای این تفاهم بستر سازی مناسبی داشت. شکی نیست که امضای این تفاهم میان ایران و سعودی بر منطقه تأثیرات زیادی دارد. سیاست‌های تقابلی این دو کشور در سطح منطقه امتداداتی داشت. در این میان می‌توان از کشورهای لبنان، سوریه، عراق، یمن و بحرین نام برد که سیاست‌های تقابلی این دو قدرت منطقه‌ای بر آنها تأثیر داشته. سیاست‌های تقابلی نیز زمینه رخس اسرائیل به منطقه را فراهم کرده بود و با عادی‌سازی رابطه با برخی کشورهای شیخ‌نشین به این رژیم اجازه داد که توافقی‌های امنیتی با آنها امضا کند. امضای توافق میان ایران و عربستان گرچه دو جانبه بود و به صورت مستقیم به بحران‌های منطقه اشاره نداشت ولی از سرگیری رابطه دیپلماتیک میان دو کشور و وجود این کانال ارتباطی، امکان تفاهم میان مسئولان این دو کشور در هر زمینه‌ای را فراهم می‌سازد. همچنین این تفاهم سیاست‌های اسرائیل برای رخنه به منطقه و تشدید سیاست‌های تقابلی با ایران را سدا می‌کند.

گمانه‌زنی‌هایی درباره رابطه اقتصادی ایران و عربستان پس از تفاهم‌های صورت گرفته وجود دارد. به چه میزان این احتمال وجود دارد که رابطه ایران و عربستان از یک تقابل سیاسی و ایدئولوژیک به یک همکاری مسالمت‌آمیز اقتصادی تبدیل شود؟

در شرایط کنونی یکی از ضرورت‌های منطقه‌ای و بین‌المللی همکاری اقتصادی بین کشورهای مختلف است. امروزه نظریه‌های وجود دارد با عنوان همکاری منطقه که اتحادیه اروپا با توجه به این نظریه شکل گرفته است. معمولاً در همکاری‌های سیاسی جمع حسابی و ریاضی نیست و هندسی است. در ریاضی و حساب یک به علاوه یک دو می‌شود. این در حالی است که در هندسه یک به علاوه یک ممکن است سه، چهار یا پنج باشد. در نتیجه همکاری نوعی قدرت‌افزایی ایجاد می‌کند.

شرایط به صورتی است که آمریکا که خود را بزرگ‌ترین قدرت اقتصادی جهان می‌داند خود را بی‌نیاز از همکاری‌های منطقه‌ای با کشورهای مانند مکزیک و کانادا نمی‌داند و با این کشورها توافقاتی را انجام داده است. این وضعیت نشان می‌دهد که همکاری‌های منطقه‌ای جزو ضرورت‌های جدید بین‌المللی است. این در حالی است که ایران و عربستان تصور می‌کنند اراده‌ای در سطح منطقه برای همکاری وجود دارد. ایران و عربستان هر دو فروشنده نفت و گاز هستند. با این

این سنگ‌اندازی را اصلاح طلب‌های شورای شهر ایجاد کردند؟

نمی‌شود نام آن را سنگ‌اندازی گذاشت.

مخالفت یا اختلاف نظر اصلاح طلبان، اینطور نیست؟

آنها می‌گفتند که کس دیگری هم غیر از شما می‌تواند مسئولیت شهرداری را بپذیرد.

شما از آنها این را بپذیرفتید؟

کسانی که طرفدار من بودند می‌گفتند نگو شهردار نمی‌شوی، لذا من همیشه کاندیدای شهرداری می‌شدم اما هیچ وقت هم برای شهردار شدن لابی نکردم، اما آنها هم به من رأی نمی‌دادند که از شورای شهر خارج شوم. بست شهرداری آنقدر هم برام مهم نبود.

ولی قبل تر هم برای شهردار شدن اقدام کرده بودید؟

بله، آن موقع عضو شورای شهر نبودم، یک بار برای شهردار شدن با آقای قالیباف رقابت کردیم، بار اول ۱۵ به ۱۵ رأی آوردیم که در دور دوم ایشان شهردار شدند. اتفاقاً رقابت دلچسپی بود، وقتی خواستم رقابت کنم از خودش پرسیدم، و گفت خیلی هم خوب است، اما آن آخرها که اوضاع سخت شد به من گفت کنار بکش که من کنار نرفتم (باخته)، چون یک عده‌ای از من حمایت کرده بودند.

برنامه‌ای برای شرکت در انتخابات دارید و ممکن است باز هم با آقای قالیباف رقیب شوید؟

بله، اگر تأیید صلاحیت شوم، البته هنوز فکری نکردم. مقداری زود است، ما که نیاز به تبلیغ آنجانی نداریم، ضمن اینکه الان مانعی وجود ندارد، یک زمانی مسئولیتی در شهر داریم که باید استعفا بدهیم اما کسانی مثل من که بازنشسته شدیم مانعی نداریم لذا تصمیم نهایی را باید در نزدیک انتخابات گرفت.

شما وقتی در انتخابات شورای شهر شرکت کردید رای خوبی آوردید، در حالی که نماینده‌های فعلی مجلس رای زیادی برای ورود به مجلس نداشتند، فکر می‌کنید اگر در انتخابات مجلس شرکت کنید مجدد می‌توانید رای بالاییورید؟

از الان نمی‌شود پیش‌بینی کرد.

اصلاً خودتان دغدغه حضور در انتخابات را دارید؟

شرکت در انتخابات مسأله شخصی نیست، من اگر شخصاً بخواهم تصمیم بگیرم در انتخابات خودم را کاندیدا نمی‌کنم، اما زمانی شما در گروهی هستید که برای هدف مشترک از شما درخواست می‌شود که کاندیدا شوید. ما نیز وهای سیاسی هستیم که در حزب و جبهه فعال هستیم، اگر حزب به نتیجه برسد الان مناسب است محسن هاشمی کاندیدا شود و اگر کاندیدا شود

تأیید صلاحیت می‌شود آن موقع روی کاندیدا شدن فکر می‌کنم، اما اینکه من تنهایی به این نتیجه برسم اینطور نیست.

در انتخابات قبلی ریاست جمهوری حزب از شما خواست کاندیدا شوید؟

بله آن موقع هم از من تقاضا شد.

به شما گفتند چرا رد صلاحیت شدید؟

در ریاست جمهوری اصلاً به کسی نمی‌گویند، آن سال خیلی‌ها را رد صلاحیت کردند.

یکی از چیزهایی که شما در شورای شهر با آن مخالفت کردید درباره زیست شبانه بود، مردم این را دوست داشتند اما شما تأکید کردید که آدم باید زودتر خانه برود و ساعت ۱۰ شب بخوابد، سبک زندگی شما همین است؟

من از زمان تحصیل و بعد کار از ساعت ۴ تا ۱۵ از خواب بیدار می‌شوم و شب‌ها هم ۱۰ تا ۱۲ شب می‌خوابم جز مواردی که مهمانی یا مراسمی باشد. البته من هیچ وقت نگفتم مخالف زیست شبانه هستم، اما خیلی‌ها فکر می‌کردن زیست شبانه یعنی نصف شب برونه همبرگر بخورند و برگردن خانه، بعد اسم این را زیست شبانه می‌گفتند.

زیست شبانه چه معنی می‌دهد؟

نمی‌توانم زیست شبانه را باز کنم، در شورا که بودیم می‌گفتم شما معنی زیست شبانه را نمی‌دانید همین طوری یک اسم انتخاب کرده‌اید. (با خنده)

شرکت در انتخابات مسأله شخصی نیست، من اگر شخصاً بخواهم تصمیم بگیرم در انتخابات خودم را کاندیدا نمی‌کنم، اما زمانی شما در گروهی هستید که برای هدف مشترک از شما درخواست می‌شود که کاندیدا شوید. ما نیز وهای سیاسی هستیم که در حزب و جبهه فعال هستیم، اگر حزب به نتیجه برسد الان مناسب است محسن هاشمی کاندیدا شود و اگر کاندیدا شود

نگره

ایران و عربستان برای مذاکره چه اتفاقاتی رایشتر سر گذاشتند؟

از ایجاد هزینه تا مصادره به مطلوب

فیصل بن فرحان، وزیر خارجه عربستان صبح روز شنبه وارد تهران شد و با حاشیه‌های فراوان بالاخره نشست خبری وزرای خارجه برگزار شد. سفر فیصل بن فرحان، اولین سفر یک مقام عالی‌رتبه عربستانی به ایران بعد از هفده سال است. آخرین مقام عربستانی که به ایران سفر کرده بود، سعود الفیصل، وزیر خارجه پیشین عربستان است که خرداد ۱۳۸۵ سفری به تهران داشت. بعد از این سفر که در سال نخست دولت احمدی‌نژاد انجام شد، رفت و آمدهای دیپلماتیک سطح بالا میان ایران و عربستان، به صورت یک‌جانبه و از طرف عربستان قطع شد. ملک عبدالنہا پادشاه عربستان است که در زمان ولایتعهدی در آذرماه ۱۳۷۶ به تهران سفر کرد تا نشست سران سازمان کنفرانس اسلامی در تهران شرکت کند. با این حال مقامات ایرانی با وجود قطع یک جانبه سفرهای سطح بالا از سوی عربستانی‌ها به ایران، بارها به همسایه جنوبی خود سفر کرده‌اند. این رویکرد به ویژه در دولت احمدی‌نژاد مشهود بود. سفر حیدر مصلحی به عربستان در آذرماه ۱۳۹۰ و در سال‌های پایانی دولت احمدی‌نژاد، بعد از خبرساز شدن شایعه تلاش برای ترور سفیر سعودی در واشنگتن به عربستان سفر کرد و با همسای خود دیدار کرد. عربستان سعودی از ایران به دلیل نقشه برای ترور سفیرش، به شورای امنیت سازمان ملل شکایت کرده بود. احمدی‌نژاد چندبار به عربستان سفر کرد که آخرین آن، مرداد ۱۳۹۱ برای شرکت در اجلاس مکه بود، اما در نهایت این سفرهای بی‌پاسخ ثمری برای بهبود روابط دو کشور نداشت. سفر فیصل بن فرحان، وزیر خارجه عربستان به ایران، تنها به دلیل دو دهه فقدان رفت و آمد میان دو کشور حائز اهمیت نیست، بلکه به دلیل آغاز فصل جدید روابط بین دو کشور قابل توجه است. تهران و ریاض هفت سال سردی روابط را پشت سر گذاشته‌اند. روابطی که در دی ماه ۱۳۹۴ با بالارفتن عده‌ای «خودسر» از دیوار سفارت و حمله به کنسولگری عربستان در تهران و مشهد قطع شده بود. بار دیگر از سر گرفته شده است. اما سوال اینجاست که این فصل جدید نتیجه تلاش چه کسانی است؟

افتخار سفر مقام عربستانی به ایران از آن کیست؟

مناسبات ایران و عربستان پیش از انقلاب جنگی به دل نمی‌زد، اما انقلاب ۱۳۵۷ و شکل‌گیری یک حکومت شیعی در منطقه، روابط را پیش از گذشته تیره کرد. در چهار دهه گذشته به جز در دوران ریاست جمهوری هاشمی و خاتمی که تلاش‌هایی برای بهبود روابط انجام شد، تمامی تعاملات بین دو کشور به سمت کاهش روابط بوده است. در دو دولت هاشمی و خاتمی، تلاش زیادی برای بهبود روابط با عربستان صورت گرفت. در دولت خاتمی، دو کشور وارد گفت‌وگو‌هایی برای امضای یک توافق امنیتی با هم شدند. حسن روحانی، دبیر وقت شورای عالی امنیت ملی و سعود الفیصل، وزیر وقت خارجه عربستان با حمایت سیدمحمد خاتمی و ملک عبدالنہا مسئول تنظیم این توافق شدند اما این توافق هرگز به امضا نرسید. نتیجه همین تلاش‌ها بود که سبب شد زمینه برای سفرهای احمدی‌نژاد به عربستان فراهم شود. اما از همان سال ۱۳۸۷ و روی کار آمدن احمدی‌نژاد، روابط با عربستان وارد سراسیمگی شد. با روی کار آمدن روحانی، فرصتی برای بهبود روابط در چارچوب مناسبات دیپلماتیک متقابل آغاز شد. سال ۱۳۹۲ دولت روحانی اولین پاسخ روشن را به طرف عربستانی داد. محمدجواد ظریف که برای شرکت در اجلاس منورتی وزرای خارجه سازمان همکاری‌های اسلامی در جده دعوت شده بود، این دعوت را رد کرد و قائم مقام خود را برای شرکت در این نشست به عربستان فرستاد. علت این تصمیم، بی‌جواب نگذاشتن رد دعوت‌های پیشین ایران از طرف عربستان بود. دو سال بعد سلسله تحولاتی رخ داد که مانع از هرگونه ابتکار عمل دولت روحانی برای رفع تنش‌ها بین دو کشور شد. با همه این تفاسیل، مذاکره با عربستان برای از سرگیری روابط در دولت روحانی آغاز شد. به گفته محمود واعظی، رئیس دفتر رئیس‌جمهور سابق ایران، چند دوره مذاکره با میانجی‌گری نخست‌وزیر عراق در بغداد و مذاکراتی نیز در مسقط صورت گرفت، اما در اوایل سال ۱۴۰۰ به دلیل انتخابات ریاست جمهوری تا تعیین دولت جدید مذاکرات متوقف شد. شواهد نشان می‌دهد با وجود کارشکنی جریان رقیب در روند مذاکرات، امکان به ثمر رساندن آن در دولت روحانی وجود نداشت. زیست دولت از دو جهت برای مصادره به مطلوب کردن مسأله رابطه با عربستان بی‌معنی است: نخست اینکه دولت رئیسی در این فقره نقش مهمی بازی نکرده است، به گفته حسین امیرعبداللہیان، وزیر خارجه، علت به حاشیه رفتن دستگاہ دیپلماتی در رابطه با عربستان، درخواست طرف سعودی از ایران برای مذاکره با سطحی بالاتر از دولت و وزارت خارجه بوده است. این مذاکرات، اسفند ماه ۱۴۰۱ با میانجی‌گری چین و توسط علی شمخانی به ثمر نرسیده است. از سوی دیگر ایران و عربستان بعد از هفت سال، بدون رعایت هیچ یک از پیش‌شرط‌های گفته شده، روابط متوقف شده را از سر گرفته‌اند. سوال مهمی که باید به آن پاسخ داده شود این است که هفت سال تیرگی روابط، چه سودی برای کشور داشته است؟ آیا پیش‌شرط‌هایی که مانع از تنش‌زدایی در دولت روحانی می‌شدند محقق شده است؟ آیا عربستان بابت حادثه منا به ایران غرامت پرداخت کرده و بابت حمایت از صدام در جنگ هشت ساله از مردم ایران عذرخواهی کرده است؟ مهم‌تر اینکه اگر می‌شد زودتر از این مناسبات به کشورهای دنیا مخصوصاً همسایگان را عادی کرد، چه کسی مسئول هزینه‌های تنش‌هایی است که بر دوش مردم ایران افتاده است؟

خبر

تناسبی شدن انتخابات مجلس

منتفی شد

علی حدادی، سخنگوی کمیسیون امور داخلی و شوراهای مجلس شورای اسلامی، به تشریح جزئیات نشست دیرروز این کمیسیون پرداخت و گفت: در نشست دیرروز، ایرادات هیات نظارت به ماده ۵۲ طرح اصلاح قانون انتخابات مجلس شورای اسلامی بررسی شد. حدادی تصریح کرد: با توجه به ایراد مذکور، پیشنهاد حذف این ماده که مربوط به تناسبی شدن انتخابات مجلس در شهر تهران بود مطرح شد و با نظر اعضای کمیسیون، تناسبی شدن انتخابات مجلس در تهران منتفی شد.